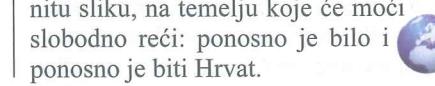

Partizanski i komunistički zločinci čine dvostruki zločin: prvo, tako što su sudjelovali u stvarnome zločinu, i drugo, što potomcima žrtava nameću krivnju da oni moraju ispaštati pred Bogom i svjetskom javnošću za zločin koji su oni – partizani i komunisti, učinili

vrijeme rata i poslije rata, nastojimo ispravno vrjetnovati sveukupni doprinos tadašnjega naraštaja uspostavi Nezavisne Države Hrvatske koja je zametak, klica i današnje Republike Hrvatske. Bez tadašnjih hrabrih hrvatskih vitezova, pitanje je bi li bilo hrvatskih branitelja 1991. godine, i bi li bilo današnje slobodne i neovisne Republike Hrvatske.

4. Dosadašnjim proučavanjem, i sažimanjem svih postignutih rezultata možemo sa sigurnošću ustvrditi sljedeće:

- sabirno polje u Jasenovcu bio je radni, a ne logor uništenja;
- logor u Jasenovcu bio je ujedno prijelazni logor, za logore i tvornice u Njemačkoj, te za ratne stradalnike koje je trebalo smjestiti u sigurna područja zemlje;
- za mnoštvena ubijanja u logoru Jasenovac tijekom rata nema nikakvih dokaza;
- dokazi koji su 20 ili više godina nakon završetka rata ipak nađeni, upućuju na to da se radi o žrtvama partizansko-komunističkoga terora izvršenoga u poraću;
- od svih nacionalnosti najbrojniji su logoraši bili sami Hrvati, protivnici ustaške vlasti i same hrvatske države;
- točan broj žrtava ratnoga logora Jasenovac niži je od najniže službene komunističke procjene.
- prema službenom istraživanju tadašnjega Saveznog zavoda za statistiku u Beogradu iz 1966. godine, u logorima Jasenovac i Stara Gradiška u četiri ratne godine umrle su 403 osobe;
- netočna je ispraznica da su u Jasenovcu završili i stradali svi oni koji su bili i samo zato što su bili drukčiji po vjeri, naciji, rasi ili slično;

u Jasenovcu nitko nije zatvoren ili stradao samo zato što je bio Srbin ili pravoslavac;

- u Jasenovcu su bili zatvoreni (internirani) ljudi koji su bili prijetnja opstanku mlade hrvatske države i državne vlasti;
- sadašnji popis tzv. jasenovačkih žrtava Javne ustanove Spomen-područje Jasenovac lažan je. Što je dokazano na mnogim pojedinačnim primjerima.

Ponosno je biti Hrvat

Isto tako došli smo do sljedećih si-gurnih zaključaka:

- partizanski pokret nikada nije bio hrvatski pokret, što ne znači da u njemu nije bilo Hrvata i da su neki vjerovali da su na pravoj strani;
- Josip Broz Tito kvistling je koji je radio za stranu državu – za svoju Jugoslaviju i Staljinov SSSR;
- logor Jasenovac ima duže trajanje nakon rata, negoli za vrijeme rata;
- u poratnom logoru Jasenovac životom su stradali hrvatski domoljubi, politički nepodobnici infombirovci;

5. Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac imalo je prilikom upisivanja u državni popis udrugu potreško, koje smo pravilnim pristupom i ustrajuci na poštivanju zakona naše države, uspješno svaldali. Premda su izazovi veliki, i protuhrvatska literatura mnogo brojna, kao što su i mnogobrojne lažne žrtve Jasenovca, postupnim i ustrajnim radom uspijevamo hrvatskoj javnosti donositi skrivane i izobiljene pojedinosti iz naše povjesnice kako bi hrvatski narod i svi njegovi prijatelji stvorili o njemu istinu sliku, na temelju koje će moći slobodno reći: ponosno je bilo i

ponosno je biti Hrvat

V idno uzneniren rezultatima istraživanja dr. sc. Stjepana Razuma koje je ukazalo na približno 14000 višestrukih unosa koji su izbačeni s jasenovačko-ga popisa i zamijenjeni s novima, Slavko Goldstein je za *Jutarnji list* izjavio kako je to "gruba laž". Goldstein je promjene obratio "korekturom uočenih pogrešaka" koje je ugovoren serviser načinio tijekom proljeća 2015., "zaključno s 1. lipnja". Nadalje, Goldstein tvrdi dvije stvari. Prvo, da "nijedno ime nije izbačeno i nijedno novo ubačeno" i drugo, da su "imena u popisu ista kao što su i bila prije 1. lipnja", odnosno "ukupno broj žrtava je isti" s napomenom u članku da riječ **isti** u prethodnoj rečenici označava da popis "varira za svega četiri imena zbog naknadnih ispravaka".

U našem ranijem istraživanju pokazali smo da većina unosa na jasenovačkome popisu nije jedinstvena, pouzdana, potpuna i dosljedna. Konkretno, pokazali smo da samo nešto više od 7000 unosa na jasenovačkom popisu ima nepromjenjene osobne podatke u razdoblju 2011.-2015. Ovi rezultati pokazuju da se popis mijenja u daleko većoj mjeri no što se to do sada vjerovalo te bi mogli ponovno uzneniriti Slavka Goldsteina ili nekoga sličnog.

U sve podjeljenjem društva u Hrvatskoj ova situacija prijeti da preraste u još jedan sukob autoriteta koji iznose različite tvrdnje, a koji obično završava još dubljim podjelama u društvu u kojemu jedna skupina odluči vjerovati jednome autoritetu, a druga skupina drugome - a istina postane sporadično pitanje. Kako vjerujemo da je moguće utvrditi istinu, cilj nam je iznijeti činjenice s namjerom da čitatelji sami pro-sude istinitost Goldsteinovih tvrdnji.

Iako je promjena zapažena 1. lipnja 2015., jedna od najznačajnijih promjena zabilježenih na jasenovačkome popisu, postavlja se pitanje je li to jedina promjena koja se na popisu dogodila te iznosi li samo "četiri imena zbog naknadnih ispravaka". Također, postavlja se pitanje jesu li promjene tehničke prirode, odnosno jesu li promjene tek "korekture" zaključene "1. lipnja".

Popis se mijenja i dok ovo čitate?

Na prvo smo pitanje odgovorili u ranijem radu koji je pokazao kako je bilo višestrukih promjena do 1. lipnja 2015. te da promjene nisu samo u četiri imena,

O navodnoj nepromjenjivosti
"Poimeničnoga popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945."

CIRKUS U JASENOVCU:

Uprava Jasenovca i nakon 1. lipnja ubacuje i izbacuje imena i podatke, sumarni podatci ne slijede iz pojedinačnih
Na popisu stradalih i osobe koje su umrle u njemačkome logoru Buchenwaldu

već da je jako malen postotak unosa u razdoblju 2011.-2015. ostao nepromijenjen. Pomirljiv bi čitatelj mogao reći da smo možda svi u pravu te pomisliti nešto poput "možda je došlo do promjene samo četiri imena, ali u jako mnogo unosa". Skeptičan bi čitatelj mogao pomisliti kako su naši rezultati izneseni u prethodnome istraživanju jednostavno lažni. U nastavku nam je cilj uvjeriti jedne i druge čitatelje da do promjena jest došlo i da one iznose daleko više od četiri imena. Nadalje, pokazat ćemo ne samo da je velikih promjena bilo prije 1. lipnja 2015. već i da su promjene

nastavljene i nakon 1. lipnja, čime vjerujemo da ćemo razumne čitatelje uvjeriti kako promjene nisu samo tehničke prirode, odnosno da ne predstavljaju tehničke "korekture" te da nisu zaključene "1. lipnja", nego se možda događaju i dok ovo pišemo.

Rudolf Marton rođen 1916. u Sarajevu i Cezar Kabiljo rođen 1895. u Sarajevu navedeni su da su u Jasenovcu stradali 1942. Ali na stranici s popisom žrtva njemačkoga logora Buchenwald[4] piše da je Rudolf Marton, rođen 1916. u Sarajevu, umro 1945. u Ohrdrufu, a za Cezara Kabilja, rođenoga 1895. u Sarajevu, piše da je umro 1944. u mjestu "Berga/Elster"

Da bismo dokazali da se jasenovački popis mijenja, poslužit ćemo se početnom stranicom "Poimeničnoga popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945."^[1]. Na toj stranici stoji kako su "do sada (ožujak 2013.)" prikupljeni podatci za 83145 žrtava. Ipak, prilikom prelistavanja popisa može se utvrditi da su dostupne 2094. stranice, od kojih sve (osim posljednje) sadržavaju 40 unosa, što u konačnici broji preko 83720 unosa. Iz toga se lako može utvrditi kako je popis u posljednje dvije godine uvećan za oko 600 unosa. Nadalje, možemo pokazati da postoje promjene i prije 2013. godine. Da bismo to pokazali poslužit ćemo se javno dostupnim servisom takozvane "digitalne knjižnice znanja" poznat pod nazivom "Wayback Machine" koji je najdetaljnija javno dostupna arhiva mrežnih stranica i na kojoj je moguće pronaći inačice pojedinih stranica u različitim vremenskim trenutcima, pa tako i naslovne stranice "Poimeničnoga popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945."^[2]. Proučavajući promjene deklarirane na naslovnoj stranici "Poimeničnoga popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945.", lako je provjeriti da su se promjene događale i u ranijim razdobljima. Tako se prema službenome popisu od studenoga 2008. godine nalazio 75159 unosa, od travnja 2010. godine se na popisu nalazi 80914 unosa, a do ožujka 2013. godine taj je broj narastao na 83145 unosa. Ipak, baš kao što trenutačno prikazana tablica nije ažurirana dvije godine, tako ni ranije tablice ne svjedoče

o svim promjenama koje je jasenovački popis doživio. To možemo lako provjeriti prolistavši "Wayback Machine" za prvu stranicu popisa^[1]. Tako možemo vidjeti da popis u rujnu 2015. broji 2094 stranice, a travnju 2015. broji 2095 stranica, što uistinu svjedoči o tome da je dio unosa u nekom trenutku izbačen s popisa i ide u prilog tezi dr. sc. Razuma. S druge strane, ako promotrimo 2013. godinu, vidimo da u lipnju popis broji 2086 stranica, u svibnju broji 2083 stranice, u travnju broji 2079 stranica, dok je krajem 2012. brojao 2066 stranica, što potvrđuje da se popis učestalo mijenja i nadopunjuje, i to daleko češće no što o tome svjedoči statistika na naslovnoj stranici. Važno je još jednom napomenuti da su sve ovo javno dostupni podaci koje su objavili djelatnici "JUSP Jasenovac", arhivirani od nezavisnoga servisa te da oni očito proturječe Goldsteinovim tvrdnjama.

Da bismo ukazali na kontinuitet promjene jasenovačkoga popisa, odnosno pokazali da se uistinu s popisa uklanjaju imena te da se dodaju nova imena i nakon 1. lipnja 2015., proučili smo razlike između lipnja i kolovoza 2015. godine.

Tako možemo zapaziti da su s popisa uklonjena sljedeća imena: Andrija Drašković (-), Benjamin Weitzenfeld (1881.), Branko Deutsch (1930.), Dragiša Vasić (1885.), Dragutin Vajda (1917.), Franjo Polić (-), Fric Bäumel (1916.), Gabrijela Deutsch (1900.), Gajo Radović (-), Ivan Fris (-), Izrael Levi (1903.), Jakob Wasserstein (1898.), Joži Montiljo (1923.), Klara Zaloscer (1905.), Luka Baletić (1902.), Mijo Oškrt (-), Miloš Dujović (-), Mirko Lalatović (1904.), Otto Bäumel (1883.), Paul Deutsch (1926.), Pavle Đurišić (1907.), Petar Baćović (1898.), Petar Drašković (-), Petar Neđet (1892.), Samuel Grossmann (-), Savo Ljiljak (1904.), Vlado Singer (1908.), Vlastko Novosel (-), Zaharije Ostojić (1907.), Đorđe Deutsch (1932.).

U istome se razdoblju na popisu pojavljuju unosi koje ranije nismo imali, poput ovih imena: Ahmed Sadik Šarlop (1887.), Ana Horvat (-), Fritz Bäumel (1916.), Izrael-Avram (1903.*), Jakov Levi (1914.), Otto Bäumel (1883.), Regina Levi (-), Sava

[1] <http://jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=6284>

[2] https://web.archive.org/web/*/http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=6284

[3] https://web.archive.org/web/*/http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618

[4] <http://totenbuch.buchenwald.de>

Javno dostupni servis takozvane "digitalne knjižnice znanja" poznat pod nazivom "Wayback Machine", koji je najdetaljnija javno dostupna arhiva mrežnih stranica i na kojem je moguće pronaći inačice pojedinih stranica u različitim vremenskim trenutcima, pa tako i naslovne stranice "Poimeničnoga popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945.", pokazuje da se promjene na jasenovačkome popisu neprekidno događaju, prije 1. lipnja ove godine i nakon njega. Te promjene nisu samo korekture sitnica, kao što tvrdi Slavko Goldstein

Ljiljak (1907.*), Viktorija Levi (1896.*), Đurđica Bäuml-Vadas (1923.).

Arhiva demandira Slavka Goldsteina

No uklanjanje i dodavanje imena nisu jednine promjene koje su se u tom razdoblju dogodile na popisu. Tako možemo pronaći osobe kojima se promijenilo mjesto rođenja, nacionalnost, ime oca, pa čak i godina rođenja. Jednako tako možemo pronaći osobe kojima su pojedini podaci proglašeni formalno nepouzdanima (iako ranije nisu bili smatrani nepouzdanima), poput podatka o godini smrti. Ovakve su promjene jednako važne kao i dodavanje i brisanje unosa, a do sada im nije posvećena dovoljna pozornost. Radi ilustracije važnosti ovakvih promjena, promotrimo dvije osobe: Rudolf Marton rođen 1916. u Sarajevu i Cezar Kabiljo rođen 1895. u Sarajevu. Iako na stranicama Spomen-područja Jasenovac piše da su obojica umrli 1942. u logoru Jasenovac, na stranici s popisom žrtava njemačkoga logora Buchenwald^[4] piše da je Rudolf Marton, rođen 1916. u Sarajevu, umro 1945. u Ohrdrufu, a za Cezara Kabilja, rođenoga 1895. u Sarajevu, piše da je umro 1944. u mjestu "Berga/Elster". Pod pretpostavkom da nije bilo više osoba s istim imenom i prezimenom rođenih navedenih godina u Sarajevu koje bi bile u oba logora, postavlja se pitanje zašto se ove osobe nalaze na dvama popisima, s različitim podatcima o smrti? Kao što smo vidjeli, promjena osobnih podataka u "Poimeničnom popisu žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945." baca dodatnu sumnju u "tehničku narav" dokumentiranih promjena.

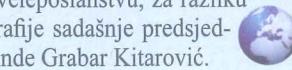
**Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić i
Nikola Banić, mag. ing.
comp.**

1945." relativno je uobičajena stvar. Ako usporedujemo samo ime, prezime i godinu rođenja, moguće je pronaći mnogo podudarnih zapisa na popisu žrtava Buchenwalda i "Poimeničnom popisu žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945." - koji se razlikuju samo u mjestu rođenja. Je li moguće da se radi o istim osobama? Učestale promjene u osobnim podatcima na jasenovačkome popisu postavljaju i mnoga druga pitanja koja nadilaze okvire ovoga članka.

Konačan zaključak ovoga članka je kako arhivski podaci "JUSP Jasenovac" demandiraju Slavka Goldsteina, odnosno potvrđuju kako "Poimenični popis žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945." 2013. godine ima gotovo 8000 unosa više no 2008. godine. Pokazali smo, na temelju arhivskih snimaka "Poimeničnoga popisa žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945.", da se popis mnogo učestalije mijenja no što djelatnici "JSUP Jasenovac" dokumentiraju u sumarnoj statistici popisa, čime tvrdnja Slavka Goldsteina o nepromjenjivosti popisa postaje smješna. Također, pokazali smo kako promjene nisu prestale s 1. lipnjem 2015., čime je izjava Slavka Goldsteina, kako su promjene bile tehničke naravi i da su promjene zaključene s 1. lipnjem, također dovedena u pitanje. Konačno, podudarnost osobnih podataka u zapisima na popisu žrtava Buchenwalda i "Poimeničnom popisu žrtava KCL Jasenovac 1941.-1945." baca dodatnu sumnju u "tehničku narav" dokumentiranih promjena.

Za veleposlanika Goldsteina Josipović još uvijek predsjednik RH

Na ulazu Hrvatskoga veleposlanstva u Pariz još uvijek стоји fotografija bivšega hrvatskoga predsjednika Ivo Josipovića kako se rukuje s francuskim predsjednikom Françoisom Hollandeom. Fotografiju su nam poslali Hrvati koji žive u Francuskoj i koji su u veleposlanstvu glasovali prošloga vikenda tijekom parlamentarnih izbora. Čini se kako je za veleposlanika Ivu Goldsteina Josipović još uvijek predsjednik. Umjesto da fotografiju arhivira, ona se još uvijek nalazi u veleposlanstvu, za razliku od fotografije sadašnje predsjednice Kolinde Grabar Kitarović.

IN MEMORIAM Pajo Kanižaj (1939.-2015.)

Oproštaj od velikoga pjesnika i domoljuba

HNES platilo oglas u Jutarnjem, redakcija zaprijetila štrajkom ako se objavi

Hrvatsko nacionalno etičko sudište naj-
oštrije prosvjeđuje zbog potpune me-
dijske blokade u kojoj su vodeće hrvatske
novine, radio i televizija prešutje veliki
društveni događaj održan 31. listopada
2015., u prepunoj velikoj dvorani Lisinski
u Zagrebu. Radi se o IV. javnoj sjednici Hr-
vatskoga nacionalnog etičkog sudišta na
kojoj su donesene dvije povijesne Odluke
o etičkim osudama. Iako je to vrijeme već
iza nas, očekujemo od policije da nas upo-
zna s rezultatima kriminalističke obrade
glede prijetnji i sramotnih grafita koji su te-
noći osvanuli na pročelju zgrade. U gto-
vo pola stoljetnoj povijesti KD Vatroslava
Lisinskog takav sramotni vandalizam nije
zabilježen. To za vodeće hrvatske medije
nije bilo vijest, pa se zbog toga organizator
okrenuo ljudima iz dalekoga svijeta koji
hoeće tu vijest kao plaćeni oglas u novinama. Postignut je pravni dogovor s Jutarnjim
listom, koji je trebao na dvije stranice obja-
viti sadržaj etičkih osuda. No, to se ipak
nije dogodilo jer se pod prijetnjom štrajka,
upravi izdavača dramatično usprotivila ide-
ološki opterećena redakcija Jutarnjega lista.
Takvim ljudima i takvoj redakciji važnija je
komunistička ideologija od prihoda od ko-
jih dobivaju plaću. U njihovom srcu i gla-
vi još je uvijek drug Tito i zgrada na obali
rijeke Save u Zagrebu, nikad prežaljenoga
komunističkog Centralnog komiteta, a koja
im je jamčila dobru plaću i lagoden život za
njihovu bespriječnu ideološku odanost...,
stoji među ostalim u priopćenju HNES-a
koji potpisuje Zdravko Vladanović,
glavni tajnik Hrvatskoga naciona-
loug etičkog sudišta.

Utorak, 10. studenoga, u krematoriju na zagrebačkom Mirogoju, priređen je posljednji oproštaj od Paje Kanižaja, istaknutoga hrvatskog književnika, domoljuba, satiričara i urednika nekoliko satiričko-humorističkih časopisa. **Pajo** (Pavao) **Kanižaj** preminuo je u 77. godini u **Krapinskim Toplicama**, nakon mjesec dana kome u koju je pao nakon teškoga pada na stubama. Radio se u podravskom selu Đelekovcu pokraj Koprivnice 22. srpnja 1939. godine. U Koprivnici je završio osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu u kojemu je proveo većinu života. Bio je humorist velikoga stila, pjesnik i prozaist. Kao glavni urednik uređivao je satiričko-humorističke časopise 'Paradoks', 'Paradoksi' i 'Žalac', humorne rubrike u 'Sudentskom listu' (Semafor) te u 'Vjesniku' i 'Večernjem listu'. Radeći od 1966.-2002. na HRT-u, (tadašnjoj Televiziji Zagreb), bio je jedan od utemeljitelja modernoga humorističnog televizijskog programa. Bio je umjetnički urednik te urednik programa za djecu i mlade. Urednički i dramaturški je potpisao neke kultne televizijske serije koje su postale hrvatskim kulturnim blagom.

Kao profinjeni satirik bujnoga talenta, na dobitnik je način u godinama zatiranoga domoljublja pronalazio načine da, usprkos zabranama i cenzurama, svjedoči svoje hrvatstvo i ljubav prema Hrvatskoj. Njegov pjesnički stil prštavo je lucidan, domišljat, zaigran, sklon kalmaburima i igri riječi. Svoj smisao za humor prenosi je djeci koja su se neopisivo radovala prilikom njegovih posjeta školama. U svojim radovima za djecu Kanižaj iskazuje svoje neupitno i duboko do-
moljublje, potičući kod malih čitatelja domovinski osjećaj. Njegovo nastojanje je tim značajnije jer su u današnjem hrvatskom trenutku domoljubni stihovi u dječjem pje-
sništvu postali razmjerno rijetka, prezrena i nepoželjna pojava. Niz njegovih antolo-
gijskih pjesama na kajkavskom izraz su njegove neizmjerne zaljubljenosti u rodnu Podravinu i kajkavsko narjeće. Napisao je stihove za četrdesetak slikovnica i desetak djela za mladež, autor je desetak radio-ko-
medija i radio-drama za djecu te nekoliko knjiga za odrasle. Napisao je i scenarij za dva cijelovečernja crtana filma, od kojih i za popularni film prema romanu Ivane Blič-
Mažuranić 'Čudnovate zgrade Šegrata Hlapića'. Mnoge su njegove pjesme uglazbljene, a neke su i nagrađivane. Bio je veliki po-
znavatelj likovne umjetnosti i kolezionar.
Dobitnik je brojnih nagrada za humori-
stičko-satiričko stvaralaštvo i za poeziju.
Na smotri kajkavske lirike 'Samobor 71'
nagrđen je 'Zlatnom lirom'. Godine 1993.
dobio je Republičku godišnju nagradu
'Grigor Vitez', a za doprinos televizijskom
stvaralaštvu 2006. nagradu za životno djelo.
Nagradu 'Dubravko Horvatić' za poeziju
dobio je 2012. godine. Na Međunarodnom
festivalu humora u Italiji bio je dobitnik
prve nagrade, a na pjesničkoj smotri
u Tokiju dobio je nagradu za svoju
haiku poeziju. (V. Magaš)

